

[Rager.]

det ærede Medlem giver jo ikke nogen klar Besked. Det ærede Medlem har fremsat en tvetydig Udtalelse, som han paa tvetydig Maade har vasket lidt ud i Aften — men jeg overlader gerne det ærede Medlem den Situation, han her har bragt sig i, naar han ikke er Mandfolk nok til enten at tilbagekalde eller fastholde, hvad han har sagt.

Duborg: Jeg kan kun udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Finansminister tilstræber at faa gennemført en Samling af hele Statens Udlaansvirksomhed i et særligt Regnskab.

Jeg kan ogsaa tiltræde Finansministerens Betragtninger med Hensyn til Hypotekbanken: at det for denne Institutions Vedkommende saavel drejer sig om en Udlaansvirksomhed, der naturligt maa høre sammen med Statens øvrige Udlaansvirksomhed, som om et Finansieringsinstitut. Men jeg har den Opfattelse, at naar Hypotekbanken indskrænkes til det, den oprindeligt var tænkt at skulle være; et Finansieringsinstitut, saa vil denne Virksomhed ikke blive af et saadant Omfang, at det kan være nødvendigt med en saa kostbar Administration, som denne Bank nu engang har faaet. Jeg vil tro, at den maa kunne lægges ind som en Afdeling under Finansministeriet, og at der derved vil kunne spares betydeligt i Omkostninger.

Den højtærede Finansminister har aabenbart misforstaaet mine Udtalelser med Hensyn til Hovedrevisionen. Det, der for mig har Betydning, er jo ikke Spørgsmaalet om større eller mindre Personale i Hovedrevisoratet. Det, jeg udtalte min Glæde over, var Hovedrevisoratets betydelige Virksomhed, og det, jeg ankede over — og fremdeles anker over —, er den alt for langsomme Revision. Det er jo saaledes, at der vel nok kan siges at gaa 1 à 2 Aar efter Regnskaberens Afslutning, inden Revisionen er gennemført. En saadan Tilstand vilde ikke blive taalt i noget privat Foretagende eller nogen Institution uden for Staten, og jeg kan ikke indse, at det paa længere Sigt kan være forbundet med større Arbejde eller større Udgifter, at denne Revision foretages straks, fremfor at den udsættes 1 Aar eller 2. Jeg ved nok, at Revisionen nu foretages langt hurtigere, end Tilfældet har været tidligere,

men jeg ved ogsaa, at der endnu er betydeligt tilbage at ønske i Retning af en effektiv og hurtig Revision. Hvis det, for at faa Revisionen ført à jour, i en Overgangsperiode vil blive nødvendigt midlertidigt at forøge Personalet, vil et saadant Offer kun være ringe i Sammenligning med det væsentlige: at faa en for Statens hele Regnskabsvæsen dygtig og hurtig Revision. Statens Regnskabsvæsen er af et saa uhyre Omfang, større end noget Selskabs eller nogen Institutions Regnskab her hjemme, og der maa da kræves mindst det samme af Statens store Virksomhed, som Staten kræver af de Selskaber og Institutioner, den har Tilsyn med.

Den højtærede Landbrugsministers Svar paa min Forespørgsel om Regeringens principielle Standpunkt til Landbrugets Eksport var saaledes formet, at det efter min Opfattelse ikke med tilstrækkelig Tydelighed deraf fremgaar, hvorledes Regeringen i Virkeligheden ønsker at føre sin Valutapolitik og administrere Valutaloven. Ministerens Udtalelser giver mig imidlertid Grund til at antage, at den Formodning, jeg fremsatte, er rigtig, nemlig at Regeringen tilstræber ved Valutalovens Administration, at Landbrugseksport i det Omfang, som svarer til den indenlandske Avl af Fodermidler, har Fortrinsret, medens Eksport ud over dette Kvantum først kommer i Betragtning, naar Industriens Krav baade til Raastoffer og til Produktion er opfyldt. Dette Spørgsmaal er af saa fundamental Betydning, ikke blot for Landbruget, men for hele vor Økonomi, og jeg mener, det er berettiget at kræve et absolut Svar derpaa, og der kan jo svares derpaa, i Virkeligheden uden Forbehold, hvis man vil. Jeg haaber, Ministeren vil besvare Spørgsmaalet, og hvis Ministeren ønsker ikke at besvare det, vil jeg tage det som en Godkendelse af, at det Princip, som jeg har opstillet, og som Regeringen derefter følger eller skulde følge, i Virkeligheden ogsaa er det rigtige, og at Ministeren godkender, at det er dette, der er Formaalet.

Men hvis Landbrugets Eksport kun har Regeringens Interesse i det begrænsede Omfang, som Landets Avl giver Mulighed for, maa der, som jeg har sagt, gives klar Besked herom, fordi saa maa Landbruget indrette sin Produktion herefter. Det er